

[Klim Behnke]

fund, hvor vi har en ponyekspres fra Fredericia til Aalborg, der bringer pakker ud, og de andre interessante ting, man gør sig overvejelser om. Det er sjovt at skrive om – om ikke i science fiction-romaner, så i litteraturen, men i det praktiske liv holder det selvfølgelig ingen steder.

I et samfund som det danske med mindst 400.000 arbejdsløse, hvis vi også tager bistandsklienterne med, er der brug for vækst. Ikke bare vækst, men megen vækst. Og jeg kender ikke nogen energi- eller erhvervsområder, hvor vækst ikke kræver mere energi. Så når virksomhederne forhåbentlig i de kommende år tænder for maskinerne igen, åbner kontorerne, tænder lys, og hvad ved jeg, så vil elmåleren snurre, så vil fjernvarmeregningen stige, og det skal den selvfølgelig gøre, for det er en betingelse for, at vi kan få skabt nogle flere arbejdspladser.

Et af de punkter, hvor man er fristet til at håbe, at fornuften snart sejrer, er spørgsmålet om, hvorvidt afgifter er styringsredskabet. Energiministeren kom måske med en fortelesse, måske var der en lille åbning, nemlig at det måske ikke var sikkert, at disse afgifter skulle indføres. Jeg vælger at tolke ministerens udsagn sådan, at med udsigt til et folketingsvalg til efteråret, der kan bringe den nuværende regering i opposition, kunne der være en politisk mulighed for at forhindre indførelse af flere energiafgifter og i stedet igangsætte det arbejde, der er med at få afviklet nogle af de energifgifter, der allerede er indført.

Jeg minder i den forbindelse om det fælles VKZ-forslag om at ophæve CO₂-afgiften. I hvert fald må vi afvise, at man skal have 5-, 6- eller 7-doblet – eller hvad ambitionen nu er – CO₂-afgiften. Det vil være så destruktivt for dansk erhvervsliv, at man ikke på nogen måder kan retfærdiggøre det, heller ikke ved at lave nogle forskellige smarte tilbageføringsordninger, hvor der så i øvrigt måske skal udbygges en ekstra statsadministration for at forvalte de mange penge. Det hører ingen steder hjemme, og derfor afviser vi det.

Det har igennem 30 år været forsøgt at pålægge afgifter og føre pengene tilbage i form af tilskud, og resultatet er 350.000 arbejdsløse og et dansk erhvervsliv, der er i en alt for kedelig tilstand.

Men lad os da så alligevel for eksemplets skyld medgive, at det vil være en god idé, hvis vi i stigende omfang koncentrerer vores energiforsyning om at få energien fra ressourcer, der ikke er fossile, fra ressourcer, der ikke er knappe. Men dér begår man en ny fejl blandt det energipolitiske flertal her i Folketinget, for alle de nye initiativer, der diskuteres, hvad enten det er i USA, i Tyskland, i Japan eller andre steder ude i verden, koncentrerer sig om produktion af strøm på nye og alternative måder. Og hvis fremtidens energiressourcer ikke er olie og kul og naturgas, men rumbaserede solfangere eller fusionsenergi, eller hvad der gøres forsøg med, gælder det jo om, at vi i et land som Danmark har et elforsyningsnet, der er i tiptop stand, fordi alle disse energiformer bygger på elektricitetsforsyning.

Og hvad gør man så fra regeringens side? Ja, man driver klapjagt på dem, der benytter sig af elsystemet, lige fra, at kablerne skal graves ned i jorden, og til at forbyde, at folk bruger el til opvarmning i deres huse. Elværkerne skal med hr. Poul Nielsons ord ud og skræmme kunderne bort. Det er igen en blindgyde set i et lidt længere perspektiv og ud fra den udvikling, vi kan forvente de kommende år. For hverken det danske samfund eller andre samfund i den vestlige verden eller verden i øvrigt kan jo leve af at have et par vindmøller stående, et biogas-anlæg og den slags ting. Det kan godt være, at det kan blive et supplement. Det kræver dog en markant teknologisk udvikling, og særligt hvis vi skal leve op til hr. Poul Nielsons betragtninger i dag om, at man skal lave costbenefit på disse ting. Hvis man skal gøre det, er hovedparten af de projekter i dag i en sådan stand, at man bør lukke dem. Den eneste grund til, at de eksisterer, er, at de har en konto på finansloven.

Til allersidst vil jeg nævne et andet eksempel, hvor man går galt i byen. Det er diskussionen om, at elværkerne kunne lokkes til en større grad af røgrønsning mod, at de ikke skulle opsætte så mange vindmøller. Det forslag blev formuleret på et tidspunkt, at elværkerne simpelt hen kunne veksle nogle af de vindmøller, de ikke ville have opstillet, med en skærpet røgrønsning. Ud fra en miljøbetragtning må vi jo alle sige, at det var god og sund fornuft; vi slap for at have disse vindmøller stående ude i landskabet, og vi fik en bedre røgrønsning.